

Tym samym $f' = f'$ a to daje (59). Różnica-
wadność P.w., przedstawiony (59) jest wówczas
z tw. Lebesgue'a o różniczkowalności całek D.

Ten fakt to wstęp do udowodnienia twierdzenia
Spottnera.

Stw 29 Niech $\Omega = \Omega_1 \times \Omega_2 \subset \mathbb{R}^m \times \mathbb{R}^n$, gdzie
zbioru Ω_1 i Ω_2 są otwarte. Zadajemy, że
f jest w^{1,1}(Ω). Piszemy $\partial_x f_i \in \Omega_1 \times \Omega_2$.
 $f_i = \frac{\partial f}{\partial x_i}$ dla $i \in \mathbb{N}_n$. Dla pierwszej
zadanej $x \in \Omega_1$, funkcja F_x określona
wówczas $F_x(y) = f(x, y)$ należy do
 $W^{1,1}(\Omega_2)$ i $\frac{\partial F_x}{\partial y_j} = f_j(x, \cdot)$ dla $j = 1, \dots, n$

Kontrakt. Jest to dowód na tw. Fabiusza
z recognagiee iść dąwagi, że dla p.w. x,

$$\int_{\Omega_2} |f_j(x, y)| dy < \infty, \text{ bo } \int_{\Omega_2} |f_j(x, y)| dy < \infty$$

Ponitem sprawdzamy do wadów [1, 1] [20.05.2020]

Wniosek 30 Niech $\Omega = \Omega_1 \times \Omega_2$, I ⊂ R przedstawić dla
ołącz $W^{1,p}(\Omega)$, $p \in \mathbb{N}_1, \infty$). Wtedy, dla p.w.
 $x \in \Omega$, $f(x, \cdot)$ jest bezwzględnie ciągła na I
(w tym zaznacza się tw. 29). Ponadto jest
pochodna równe $\frac{\partial f}{\partial y}(x, \cdot)$ p.w.

D. Wykazany wypatrzycie $\frac{\partial f}{\partial y}(x, \cdot) = p = 1$. Na mocy
prop. gtw. $f(x, \cdot)$ jest AC na I. Oznacz
zachodzi \square .

Mówimy przytapił do rozważenia 27
zauważamy, że mimo ma konieczności rozszerszenia

Na d. bo K na zewnątrz mówią Lebesgue'a,
 pochodne paraboliczne $\frac{\partial f}{\partial x_i}$ są dwugłówne na skutek
 możliwości de wergence $\frac{\partial f}{\partial x_i}$ (a właściwie że nie ma
 pochodnej na d.).

Wiem na
 mocy stw 2b, że fol. o mocy $L^1(\Omega)$

Mamy pokazad, że pochodna dystrybucyjna
 $\frac{\partial f}{\partial x_i} \in L^1$ jest pochodną dystrybucyjną w Ω ,
 (Dowód dla $j=1$) tzn tańszego pokazad, że

$$\int_{\Omega} f(x) \frac{\partial \varphi}{\partial x_i} dx = - \int_{\Omega} \frac{\partial f}{\partial x_i}(x) \varphi(x) dx \quad (56)$$

gdzie $\varphi \in C_c^{\infty}(\Omega)$. Oznacza to, mamy wykazać (56)

gdzie $\Omega \subset \mathbb{R}^n$, R jest prostokątem, tzn
 $R = \mathbb{R}^n$, gdzie Ω jest otwartym przedziałem a I jest
 produktem otwartych przedziałów. Dla $y \in I$
 i $\Pi : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{H}$ – hiperplane zaśleżona.

$$F(x, y) = y. \text{ Liczmy:}$$

$$\int_{\Omega} f(x) \varphi(x) dx = \int_{\Omega} f(x) \varphi(x) dx \quad (57)$$

Widzimy $\int_{\Omega} f(x) \varphi(x) dx = 0$, bo mamy (55): Π jest Lip.

że $\forall y \in I$. Ponadto z góry względnie dominująca,
 o ile R względnie równa Ω ,

widzimy $F_y(x) = f(x, y)$ dla $y \in I \setminus \{y\}$.

Skoro $f \in W^{1,1}(\mathbb{R}^n \times (I \setminus \{y\}))$. Uwaga 30 powiedzieliśmy dla p.w. $y \in I \setminus \{y\}$, f. F_y jest względnie ciągła
 na I i pochodna

$$F'_y(x) = \frac{\partial f}{\partial x}(x, y) \quad \text{dla p.w. } x \in I \quad (58)$$

Niech $J' \subset I \setminus \{y\}$ będzie zbiorem, o ile F'_y jest A.C.
 (Wtedy $|J'| = |I \setminus \{y\}|$). Ponadto

$$\begin{aligned} \int_{\mathbb{R}} f(x,y) \frac{\partial \psi}{\partial x}(x,y) dx dy &= \int_{\mathbb{R}} \left(\int_{\mathbb{T}} f(x,y) \frac{\partial \psi}{\partial x}(x,y) dx \right) dy \\ &\approx \int_{\mathbb{T}} \left(- \int_{\mathbb{T}} F'_y(x) \varphi(x,y) dx \right) dy = \\ &= - \int_{\mathbb{T}} \int_{\mathbb{T}} \frac{\partial f}{\partial x}(x,y) \varphi(x,y) dx dy = - \int_{\mathbb{T}} \frac{\partial f}{\partial x} \varphi \end{aligned}$$

Mamy to na mocy stwrg (58). A to jestnic
innego niż (56) w innych oznaczenach. \square

Koniec dygresji dotyczącego ciągu minimalizujących (c_N, k_N) . W tymże pośródnych, że mówią zauważalne
są m.in. złożonych k_N , które zakładają się
przede wszystkim na punktach.

(H) Dochodząc do momentu, gdy mamy
upewnione się, że ta cała teoria działa.
Ulegającym przes. iż nasz ciąg
minimalizujących (c_N, k_N) spełnia założenia
tej 14 i uogólnionego war. $\mathcal{X}(c, c_0)$
Wówczas $\mathcal{X}'(K) \leq \liminf_{N \rightarrow \infty} \mathcal{X}'(k_N)$

Podobnie jak poprzednio, patru
ostatkiem

$$B_{us}(c, k) \leq \liminf_{N \rightarrow \infty} E_{us}(c_N, k_N) = \liminf_{N \rightarrow \infty} m_N$$

(c_N, k_N) minimalizują B_{us} na V_N .
Zwierac m. masy, że m_N jest niezmienna. Ponieważ
chociaż pośredni, że c_N, k_N jest. Pr. minimalnym B_{us} , to
mają taką samą wartość, że ...

$$\inf_{\mathcal{U}_N} \{B(u, k) : (u, k) \in \mathcal{U}\} = \lim_{N \rightarrow \infty} m_N$$

Imponi stony dla kaidego z>0 trzeba znaleźć (u, a)
 $\in \mathcal{U}$ t.c. $J(u, a) \leq \inf \{J(u, k) : (u, k) \in \mathcal{U}\}$ t.e.
 i takie ma skończona liczbę nietrwałych spojrzisk
 aby tego dokonać wybieramy $(u_0, a_0) \in \mathcal{U}$ t.c.
 $J(u_0, a_0)$ mała jest odrem, natomiast
 TDDBA ten element zmodyfikować, aby dostać
 cos o skończonej wartości nietrwałych.

Nie wykorzystamy tego programu, ale odróżnijmy do
 literatury, jst nlg:

- F. Maddalena, S. Solimini. Lower semicontinuity properties of functionals with free discontinuities
 ARMA 153 (2001) No 4. 273 - 296
- A. Bonnet, G. David. Crack tip is a global Mumford-Shah minimizer. Astérisque 274
 Société Mathématique de France 2001.

Dla nich dotyczących do takich problemów?
 Bo jst agnara unikatnego przedstawienia
 funkcji w MS jako funkcji na SBV.

w dalszym ciągu wracamy do tg i zauważmy (H)
 że istnieje o ile mamy zazn.

Chcemy udowodnić do 17 głoszące, że

że istnieje jasny punkt minimum dla $f(x)$

$$B_{R\delta}(f) = \int_{\Omega} |Du| + \frac{1}{2} \int_{\Omega} (u-f)^2 dx$$

gdzie $f \in BV \cap L^\infty$, to

$$J_\alpha \subset J_f$$

Jednym z faktów potwierdzających do dowodu jest następujące

Stw 31 Dla ustalonego $T \in \mathbb{R}$ rozważamy zadanie powierzchni minimalnej

$$\min_{B \in \mathcal{L}} P(B, \Omega) + \frac{1}{T} \int_B (T - f(x)) dx \quad (59)(2)$$

Wtedy zbiory $\{u \geq t\}$: $h_{u,t} \geq 0$ rozważanymi

(59) gdzie u jest j.p. minimum $B_{R\delta}$, oznaczałooby da, że wyróżniony t , zdefiniowany w nawiązaniu z zadaniem (59), ma jednoznaczne rozważanie,

potem też oznacza, że raczej o prostych kresach potwierdzających do dowodu.

Stw 32 Zauważmy, że $B \setminus F$ jest małym obszarem ograniczonym w Ω , wobec tego,

$$P(CB \setminus F, \Omega) + P(CB \cap F, \Omega) \leq P(C, \Omega) + P(B, \Omega)$$

Piśmy sugerującą sytuację mówiącą to jasno mówiąco.

Dowód prowadzi przez STEP. Biedrzyk i o okrągły ograniczony $X_B \setminus F$. Wtedy, że istnieje ciągi funkcji gładkich kresów kresów tych, unikających do X_B scieki, a tym ulegających do X_F scieki, dodatkowo mówiąc, że $u_i, v_i \in [0, 1]$

$$+ i \lim_{n \rightarrow \infty} \int_{\Omega} |D u_n| dx = P(B, \Omega)$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_{\Omega} |D v_n| dx = P(F, \Omega).$$

Zauważamy, że u_n, v_n zbiega do $\chi_{B \setminus F}$ zarządzającym $u_n + v_n - u_n v_n$ ma granicę $\chi_{B \setminus F}$. Dla $a = u, v \in \Omega_0, \{ \}$

$$L = |D(u \circ v)| + |D(u + v - uv)| \leq |Du| + |Dv| \quad (60)$$

Istotnie,

$$\begin{aligned} L &= |v Du + u Dv| + |Du + Dv - u Dv - v Du| \\ &\leq |v Du| + |u Dv| + |Du(1-v) + Dv(1-u)| \\ &\leq |Du|(v+1-\sigma) + |Dv|(u+1-\alpha) = |Du| + |Dv| \end{aligned}$$

Nierówność (60) dla u_n, v_n da nam

$$\int_{\Omega} |D(u_n v_n)| dx + \int_{\Omega} |D(u_n + v_n - u_n v_n)| dx \leq \int_{\Omega} |Du_n| dx + \int_{\Omega} |Dv_n| dx$$

Na mocy wyboru u_n, v_n prawa strona dąży do

$P(B, \Omega) + P(F, \Omega)$, po czym strona konstanty z dolnej półcięglosci' wekторa funkcji, wtedy mamy

$$P(B \setminus F, \Omega) + P(F \setminus B, \Omega) \leq P(E, \Omega) + P(F, \Omega)$$

Mającą udomowioną koliczącą mierzającą teemat
teemat 33 Noch f, g el'(\Omega) zet' B (odpoz F)

p. minimalny $P(A, \Omega) = \int f dx$
 $(\text{odpoz } P(B, \Omega) = \int g dx)$,
 Jeżeli $f < g$ p.w. $F \rightarrow |B \setminus F| = 0$

D.: Na mąg datowej dostaniam

$$P(B, \Omega) - \int_B f dx \leq P(B \setminus F, \Omega) - \int_{B \setminus F} f dx$$

$$P(F, \Omega) - \int_F g dx \leq P(B \setminus F, \Omega) - \int_{B \setminus F} g dx$$

po dodaniu stronami dostajemy

$$P(B, \Omega) + P(F, \Omega) - \int_B f dx - \int_F g dx \leq P(E \setminus F, \Omega) + P(B \setminus F, \Omega) - \int_{E \setminus F} f - \int_{B \setminus F} g dx$$

Twarz konglomerat ze str
 do wiedzy my mamy podobnych. Po uproszczeniu
 otrzymujemy

$$\int_{B \setminus F} g dx - \int_F g dx \leq \int_B f dx - \int_{E \setminus F} f dx$$

czyli

$$\int_{E \setminus F} g dx \leq \int_{E \setminus F} f dx \geq \int_{E \setminus F} (g - f) dx \leq 0$$